

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Cagliari (Włochy) w dniu 27 października 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Roberto Siddu

(Sprawa C-478/14)

(2015/C 007/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Cagliari

Strony w postępowaniu głównym

Roberto Siddu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby na przetarg wystawiane były koncesje, których czas obowiązywania jest krótszy, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości, jeżeli przetarg zostaje ogłoszony w celu zaradzenia skutkom wynikającym z niezgodnego z prawem wykluczenia pewnej liczby podmiotów gospodarczych z przetargów?
- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej we wspomnianym wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wymóg uporządkowania systemu udzielania koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu ich wygaśnięcia stanowił przyczynę należycie uzasadniającą skrócony czas obowiązywania koncesji wystawionych na przetarg w porównaniu do czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 29 października 2014 r. – Società Sogno di Tolosa Limited i in. przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Sprawa C-480/14)

(2015/C 007/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Società Sogno di Tolosa Limited, Ds di Dimarco Enzo & C. Sas, Centro Servizi di Barilla Marco, Assok di Rambaldi Stefano e Casbarra Luca Snc, Dg Comunicazioni di Di Giorno Giancarlo, Tamara Maraboli, Andrea Cappiello, Depa di Delberba C. Sas, Luca Campioni, Danio Milazzo, Andrea Menna, Emilio Schiavone, Sandro Casalboni, Lorena Bertora, Andromeda di Novellis Alessandro i Stellini Roberto Snc

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Przy udziale: Carmelo Sisino i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 55 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby na przetarg wystawiane były koncesje, których czas obowiązywania jest krótszy, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości, jeżeli przetarg zostaje ogłoszony w celu zaradzenia skutkom wynikającym z niezgodnego z prawem wykluczenia pewnej liczby podmiotów gospodarczych z przetargów?

- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości we wspomnianym wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wymóg uporządkowania i racjonalizacji systemu udzielania koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu ich wygaśnięcia stanowił przyczynę należyście uzasadniającą skrócony czas obowiązywania koncesji wystawionych na przetarg w porównaniu do czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości?

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-485/14)

(2015/C 007/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że zwalniając z podatku od nieodpłatnego przeniesienia własności darowizny i spadki przekazywane na rzecz organów publicznych lub użyteczności publicznej wyłącznie jeżeli organy te mają siedzibę we Francji albo w państwie członkowskim lub państwie będącym stroną porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które zawarło z Francją umowę dwustronną, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji francuskie uregulowania, zgodnie z ich interpretacją stosowaną przez organy skarbowe, zwalniają z podatku od nieodpłatnego przeniesienia własności darowizny i spadki przekazywane na rzecz organów publicznych lub użyteczności publicznej wyłącznie jeżeli organy te mają siedzibę we Francji albo w państwie członkowskim lub państwie będącym stroną porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które zawarło z Francją umowę dwustronną. Komisja uważa, że stanowi to ograniczenie przepływu kapitału niezgodne z postanowieniami art. 56 WE i art. 40 porozumienia EOG.

W uzasadnieniu przyjęcia takiego rozwiązania Republika Francuska twierdzi tytułem głównym, że we francuskich przepisach istnieje rozróżnienie podatników, którzy nie znajdują się w obiektywnie porównywalnej sytuacji, a pomocniczo podnosi wzgląd interesu ogólnego, dotyczący konieczności zapewnienia poboru podatku.

Komisja kwestionuje to uzasadnienie. Jej zdaniem sporne przepisy wprowadzają rozróżnienie według czysto geograficznych kryteriów. Ponadto Komisja ocenia, że podniesienie względu interesu ogólnego nie spełnia wymogów ustalonych w orzecznictwie, a w szczególności w wyroku w sprawie Persche⁽¹⁾. Wreszcie Komisja uważa, że ograniczenie przepływu kapitału jest w każdym razie nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Wyrok Persche, C-318/07, ECLI:EU:C:2009:33